



Europeiska
unionens råd

Bryssel den 7 april 2022
(OR. en)

8042/22
ADD 5

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0099(COD)**

ENV 335
CLIMA 159
CODEC 469

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	6 april 2022
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	SWD(2022) 97 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till Europaparlamentets och rådets förordning om fluorerade växthusgaser, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om upphävande av förordning (EU) nr 517/2014

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2022) 97 final.

Bilaga: SWD(2022) 97 final



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 5.4.2022
SWD(2022) 97 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

[...]

Följedokument till

Europaparlamentets och rådets förordning
om fluorerade växthusgaser, om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och om
upphävande av förordning (EU) nr 517/2014

{COM(2022) 150 final} - {SEC(2022) 156 final} - {SWD(2022) 95 final} -
{SWD(2022) 96 final}

Utsläpp av fluorerade växthusgaser (f-gaser) leder till **global uppvärmning**. Förebyggandet av sådana utsläpp är ett viktigt bidrag till uppnåendet av **EU:s klimatmål** i den **europiska gröna given**. Det bidrar också till att EU kan leva upp till sina åtaganden enligt **Parisavtalet om klimatförändringar** och **Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet** som reglerar f-gaser. Kostnadseffektiva åtgärder på EU-nivå för f-gaser kommer att hjälpa medlemsstaterna att nå sina nationella mål för växthusgaser enligt förordningen om ansvarsfördelning.

Förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser är EU:s viktigaste instrument i arbetet med att undvika utsläpp av fluorerade växthusgaser och att uppfylla kraven i Montrealprotokollet. **F-gaser är syntetiska kemikalier** som används för många olika ändamål, t.ex. som kylmedel i kylutrustning och luftkonditioneringsapparater, inklusive värmepumpar, i kemisk produktion, som drivmedel i astmaspray eller som isoleringsmaterial i elektrisk överföringsutrustning eller skumplast i byggnader. Utsläpp sker när gaserna produceras eller används i produkter eller utrustning eller när dessa bortskaffas.

En **utvärdering** visade att f-gasförordningen minskar utsläppen avsevärt och att den fungerar relativt väl. **Mot bakgrund av EU:s förstärkta klimatmål för 2030 och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050** behöver dock förordningens **ambitionsnivå höjas**. Dessutom **kan man inte på längre sikt säkerställa att Montrealprotokollet efterlevs** med de nuvarande reglerna. Det finns också vissa **utmaningar när det gäller genomförandet**, bland annat behovet av att stoppa olaglig verksamhet, och det finns vissa **brister i övervakningen, som också behöver bli effektivare**. En översyn ger också möjlighet att göra förordningen **tydligare och mer samstämmig** med andra politikområden.

Kommissionen kommer att föreslå en översyn av förordningen på grundval av denna konsekvensbedömning. Tre paket med olika lösningar på de problem som identifierats har tagits fram. **Alternativ 1** består av åtgärder som **säkerställer efterlevnaden av Montrealprotokollet och som syftar till att minska utsläppen ytterligare och uppnå förbättringar till relativt låga kostnader och insatser**. **Alternativ 2** omfattar, förutom åtgärderna i alternativ 1, dessutom åtgärder som minskar utsläppen ytterligare och säkerställer mer omfattande övervakning och kontroll **till måttliga kostnader**. **Alternativ 3** omfattar alla åtgärder som bedömts vara användbara och tekniskt genomförbara, även sådana som kan komma att innebära **höga kostnader eller insatser**.

Alternativ 2 är den föreslagna kombinationen av åtgärder. Det första alternativet förefaller otillräckligt i den nuvarande politiska kontexten, eftersom man genom det alternativet inte minskar utsläppen mer än i referensscenariot fram till 2050, trots att ett kvantitativt viktigt undantag från kvotsystemet tas bort, och det tredje alternativet förefaller alltför kostsamt jämfört med de fördelar det skulle medföra, dvs. det leder till en mycket stor börda för några delsektorer samtidigt som det leder till endast ett fåtal ytterligare utsläppsminskningar jämfört med alternativ 2.

Jämfört med i dag kommer **alternativ 2** att ytterligare begränsa den kvot som är **tillgänglig** för utsläppande av fluorkolväten på marknaden varje år fram till 2050, och EU:s producenter och importörer måste börja **betala för sina kvoträtter**. Flera typer av ny utrustning kommer också att omfattas av förbud mot fluorerade växthusgaser (t.ex. luftkonditionering och spänningsbrytare) och de **utsläppsförebyggande åtgärderna utvidgas**. Alternativ 2 innebär att **förordningen kommer att anpassas till Montrealprotokollet**. Detta sker genom att **vissa undantag tas bort**, en separat tidsplan för att minska produktionen av fluorkolväten införs och **handeln med andra än parter i protokollet stoppas från och med 2028**. Dessutom kommer särskilda krav på tullförfaranden och ekonomiska aktörer att införas för att **förhindra olaglig verksamhet**, medan **personal som arbetar med underhåll av utrustning** kommer att få mer omfattande utbildning i alternativ teknik. Slutligen kommer **övervakningen och företagsrapporteringen** att bli både mer kompletta och ändamålsenliga.

Alternativ 2 kommer att innebära en besparing på 40 miljoner ton koldioxidekvivalenter till 2030 och 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter till 2050 utöver den mängd som den nuvarande förordningen beräknas ge (dvs. besparingar på 430 respektive 1 990 miljoner ton koldioxidekvivalenter). Även om vissa användare av utrustning kommer att drabbas av prisökningar för fluorkolväten på grund av striktare begränsningar av kvoterna, kommer **alternativ 2 totalt sett att leda till kostnadsbesparingar** på lång sikt för användare av utrustning till följd av energibesparingar. Alternativet innebär en begränsad **ökning av de administrativa kostnaderna** för industrin, medlemsstaterna och kommissionen, särskilt när det gäller åtgärder för anpassning till de internationella reglerna och för att uppnå bättre kontroller.

Som en reaktion på den naturgaskris som har uppstått på grund av den senaste tidens geopolitiska händelser har kommissionen föreslagit att man snabbare ska öka användningen av värmepumpar. Det är viktigt att både öka energieffektiviteten hos och begränsa de direkta utsläppen av fluorerade gaser från värmepumpar, men kvotsystemet i alternativ 2 ger tillräcklig marginal för denna ökade användning, även om man överväger en något långsammare takt när det gäller omvandling av små värmepumpar till klimatvänliga alternativ.

Den minskade användningen förefaller därför vara förenlig med målen för förnybar energi, även om hänsyn tas till den betydligt mer omfattande användningen av värmepumpar som krävs mot bakgrund av den nuvarande naturgasenergikrisen och en något långsammare omvandling av små värmepumpar till klimatvänliga alternativ.

Omfattande samråd med berörda parter har genomförts. De är eniga om att det är nödvändigt att se över förordningen nu och att översynen bör bygga på befintliga åtgärder. Industrin, medlemsstaterna och icke-statliga organisationer **stöder i princip de åtgärder som avser utmaningarna i samband med genomförandet och efterlevnaden av Montrealprotokollet**. När det gäller ambitionsnivån för den minskade användningen av fluorkolväten och förbuden, särskilt när det gäller användningen av f-

gas i värmepumpar, anser vissa berörda parter inom industrin att den nuvarande förordningen är tillräckligt ambitiös, medan innovatörer och tillverkare av klimatvänlig teknik verkar för starkare politiska drivkrafter för att marknadsföra sina lösningar. De sistnämndas åsikter stöds också av icke-statliga organisationer och många behöriga myndigheter. Detta återspeglas i de tre alternativ som undersökts.